

Snad se podařilo v předložené rigorózní práci doložit, že koncepce sociální politiky v členských státech Evropské unie, včetně České republiky, se od sebe odlišují jednak různým vývojem společných historických kořenů, jednak tradicí, ekonomickými možnostmi konkrétní země a v neposlední řadě jsou též odvislé od politiky vládnoucí strany nebo koalice. Proto stále ještě podobná legislativní opatření v zemích Evropské unie mohou sledovat i různé cíle nebo podobných cílů může být dosahováno pomocí odlišných reforem. Společným jmenovatelem zemí Evropské unie, oproti všem rozdílům v různých sociálních systémech členských států, zůstává sdílení společných hodnot, které se projevují především ve vysoké úrovni sociální ochrany. Přitom je nutné zdůraznit, že v současnosti není v Evropské unii upřednostňován požadavek vytvoření jednotného sociálního systému, ale přenosnost nároků z jednoho systému do druhého. Tato skutečnost vystoupila do popředí zejména při rozšíření Evropské unie o některé ze států bývalého „sovětského bloku“, a tedy i o Českou republiku. Bez ohledu na odlišnosti sociálních reforem v těchto státech bylo nejprve zapotřebí v každém z nich reformovat starý zděděný systém sociálního zabezpečení tak, aby odpovídal potřebám přechodného období a zároveň, aby se stal finančně udržitelný. Proto jednotlivé státy hledaly společného jmenovatele a preferovaly sociální pojištění ve spojení s posilováním úlohy trhu práce.¹⁹²